

РОЗМОВА З ДМИТРОМ ТЕРНУЩАКОМ, СОЛІСТОМ ГРУПИ "ТОСТЕР"

«Панк-рок переживе всіх!»

Вадим Дмитриченко

Група "Тостер" вважає: "Неправда, що панк-рок помер"

СМЕРТЬ панку (не представникам, звичайно, а стилю) щонайменше останній десяток років пророкують стабільно і періодично. А от представникам це, здається, байдуже, судячи з кількості груп, які постійно виникають у різних куточках Європи, хіт-парадів та проданих дисків, а також "ірокезів" і "курників" на головах послідовників. Не бракує їх і у Львові, хоч на вулицях вони не особливо вирізняються. Принаймні зовні... Тому на зустрічі з лідером групи "Тостер", відомої в нашому місті передовсім своїми панківськими переконаннями, перше запитання, здавалось, можна було ставити поглядом:

– А де ірокези?

– Так зима ж зараз, – логічно відповідає "тостерний" соліст Дмитро "Кумар" Тернущак. – Ірокезу під шапкою незатишно. А от влітку я завжди ношу або ірокез, або "їжака" з десятисантиметровими голками, або "курник". Взагалі ж, це для кожного з п'яти учасників групи індивідуально. Наш "кістяк", крім мене, – гітарист Андрій "Дирчик" Деркач та ударник Андрій "Нірваніч" Гордійчук. Інші виконавці час від часу змінюються. Зараз на другій гітарі у нас грає Юра "Покемон" Пухкало та бас-гітарист Олег "Чікі-Пукі" Васишин.

Уперше ми зібралися в

1997-му, щоб пограти панк для себе. А грати, по суті, ніхто особливо й не вмів: музичну освіту мав лише наш ударник – він закінчив музичну школу по класу скрипки.

Тільки через два роки почали справді робити щось серйозніше. Часто виступали у Львові, перемогли на "Роко-теці-2000", потім багато їздили Україною, грали в київських клубах, брали участь у

фестивалях "Тарас Бульба", "Перлини сезону". До речі, на "Перлинах сезону" й познайомилися з дніпропетровською групою "Факультет" – дуже класною, на нашу думку. Вони працюють зовсім в іншому стилі, що не завадило нам, правда, спланувати спільні концерти. Нещодавно один із них відбувся у "Ляльці", незабаром буде ще один – в Дніпропетровську. Взагалі, у

Львові ми найчастіше виступаємо в "Ляльці".

– Раніше "Тостер" можна було і по радію почути...

– Так, наші пісні постійно крутила "Ініціатива". Властиво, тільки дві пісні – "Біль" і "Скінхед Вася". Це взагалі перші дві речі, які ми ще раніше записали на студії Gold Lion. Потім, у 2001 році, був запис ще 6 пісень на "Олден Студію". А тепер завершуємо

роботу над першим повноцінним альбомом, куди з давніших речей увійде тільки "Скінхед Вася" – його на всіх концертах просять заспівати...

– А тексти до всіх пісень пишете самі?

– Я пишу, за що мені найбільше й перепадає.

– І назву ви придумали відповідно до своїх кулінарних смаків?

– Це ви про "Тостер"? До речі, у нас ні в кого вдома навіть такого приладу немає. Просто коли ми вперше експериментували із записами і писались ще на звичайнісінький магнітофон, то потім, щоб касета чимось вирізнялась, наш ударник узяв та й підписав її червоним фломастером "Тостер". Так і залишилось.

У нас ніколи не змінювалась назва, а що найголовніше – ніколи не змінювався стиль. Неправда, що панк-рок помер. Помер метал, помер дез, а панк-рок живий, він, мабуть, переживе усіх! Є дуже хороші нові групи в Польщі, в Росії, одна з них навіть називається "Червона рута", по-українськи співають. В Україні найвідоміша панк-група – "Тартак", безперечно. Але ми їх не переварюємо... Ми слухаємо дуже багато музики, але ні на кого не орієнтуємось. Хіба на те, коли ударник на репетицію прийде...

Розмовляла Лідія Мельник